

వివిధ కవనం

కౌమురాజు అప్పింముందు నిలబడి గడ్డం చేసుకుంటున్నాడు. బుగలమీద, సుదుటి మీద ముడతలుపడా శరీరం పాలబిళ్ళలాగే వుంది. నవ నవ తేగ్గలేదు. రజగు యెడంగా తీసి : నుబొమలెత్తి, గడంమీద యెడం చెయ్యి వేసి పరికిస్తున్నాడు. తనలో యింకా చాలా బింకంవుంది. దేహపటుత్వం వుంది. కాని యెటొచ్చి జాటుకి యిగుప్పకలారెండు నెండిపాటు లేర్పడ్డాయి. పెదవి బిరిచేడు. మెడలి రజగు మందంగా పొనిస్తున్నాడు. కళ్ళు మూతలుపడుతున్నాయి.

అసలు యీ జీవితం వొక పెద్ద సమస్య. 'శ్చురస్య ధారా నిసితా దురత్యయా దుర్బమ్ పథం...' అన్నాడు. ఉహ్ ... ఎందుకు పులంకి పుటి యేం చేశాం? చచ్చి యొక్కడి కళతాం? దీనికి గుణావూ సాక్ష్యం లేని కేసు నెగదని తన కెవరెనా చెప్పాలా. తను పీడకువృత్తి ఆరంభించి నేటికీ పద్దెనిమిదేళ్ళయింది. తన కిప్పుడు నలభైరెండు వడు పొంది.

పెద్దవాడు చస్తే పీడరు చదువు చదవ నన్నాడు. లెక్కరరవుతాట్ట. ఏం బతుకు? తిరగలిలా. పెదిమలు బిగబటి మీసం ప్రాంతంమీద దాడిచేస్తున్నాడు. అయినా యిప్పుడు వుపాధ్యాయుడి జీవితం పూర్వంలా అంతి రసమీసంగా లేదులే. మా రోజులో గర్ తీవర్సగాని లెక్కరరగాని లేనే లేదు. 'వుమక' అనబోయి నోరుజారి చిరు నవ్వుతో వొక చిన్న దగులంటి కబం చేస్తూ.

గడ్డం బిగించి గీస్తూ అనుకోన్నాడు తిరిగి. అయితే చదువుకునే అమ్మాయిలు లేకపో లేదు. ముగ్గురుంజేవారు. పిల్చిపాలగారి కూతురు, హినరీలెక్కరర కూతురు, వొక క్రీచ్చియన్ అమ్మాయి. వాళ్ళ తే పు చూసే మేస్తరు ఒళ్ళు హూసం చేసేవారు. తిరిగి రజగు మెడదగర శివాసుగా బిక్కురు తూంది. అయితే వాళ్ళూ చాలాయిదిగా వుంజేవారు. ఇప్పట్లాగా? ఇప్పుడసలు లింగ భేదం లేదు. ఎక్కడా యింటే—అసలు జీవితపు దృక్కృథమే కూరిపోయింది.

తిరిగి కళ్ళిచ్చి చూసేసరికి తలలో వండి పాయలు యెదుర్కొన్నాయి. అయిపో తూంది జీవితం. వెగవకాలం కోలగోటినం అజేహవడం ... వెనక్కి తిరగదు. ఇహా వొచ్చే యేదాదొచ్చేది నలభై మూడుగాని, నలభై వొకటికాదు కదా... పెద్దమ్మాయి

నూల్ ఫైవల్ తప్పింది. దానికి నైస్సులో డోటు. మనలాగే...మనకీ నెన్ను బాగా వస్తే...మెడిసిన్ చదివి ... ఆహాహా...ఆ ఆస్పత్రికి వెడితే నులిపోతుంది—నిరుడు తన కోక ఆపరేషన్ వొక లేడీ డాక్టర్ చేసింది... ఒళ్ళు చచ్చిపోయినట్లయింది. అయితే నే నెం జంకానా... మర్నాడొచ్చి అవిడ హశాదుయూడూ మిస్టర్ అంటే ఒకే థ్యాంక్యూ డాక్టర్ —అనేకా డైర్యం గా... అని పకలుమని నవ్వేడు... కాని వెంటనే దిగవారిపోయేడు ... వెగవ కాలం వెగవ కాలం—స్త్రీలకి కాదు మానభంగం పురుషులకి...

కూడోవాడు నాలుగోవాడు ప్రతియేదూ పరీక్షలు ప్యాసవుతున్నారు. వాళ్ళ తర వాత అఖరుపిల్ల మెరికలాంటిది. రజగు

ఆంగర వెంకటకృష్ణారావు

తుడున్నాడు. అదెక్కడ! అది మళ్ళీ నాలా పీడరవుతుంది. ఈ రోజుల్లో అడ వాళ్ళు కూడా 'లా' చదువుతున్నారు కదూ...

నడికరాలుమంది. అసలి నడి రెంకడం రంజేళ్ళ క్రితమే ఆరంభించింది. అప్పుడే అనుకున్నా లక్షణాలు లైటపడుతున్నాయి.

విజయనగరంలో బి. ఏ. పూ రిచేసిన తరు వాత మేనమామ ముద్రాసులో 'లా' చదవ నున్నాడు. తనకి బొంబాయి వెళ్ళాలనుం దంటే పడనిచ్చాడా? ఎందుకో ఆ ప్పందల అనుకున్నా. తనక్కడే వున్నాడు కదూ... ఇలా 'లా' చదువు ముగిసింది, అలా కటి వెలేడు గొంగరీపురుగులాంటి కూతుర్ని. సీలిన్ జరిపించే తన జీవితంలో రోహ న్నంతా...

ముద్రాసులో చదువుకునే రోజులలో మేనమామ యింటికి మళ్ళీ యాలో డాక్టరుంజేవాడు. అతని కూతురు అరిమేలు. మనా చెడ్డ వొరవగలది నవ్వులే మువ్వలు ఝలిపించినటుంజేది. ఒకటే వాగుడు. మేడమీద తన గది కెదురుగా వాళ్ళగది. కిటి కిలుం తెరుసే బరాబరగా వుంజేది. చనువుగా మాట్లాడేది. నే నసలు అందంగా

వుంజేవాడిని. అందుకే మీదపడిపోయేది. కాని నా బలుకు జల్మే నా అవకాశాలన్నీ పాడుచేసింది.

కౌమురాజు నీళ్ళు పోనుకుంది? లేవ బోయేడు. గోడమీద గడియారం పది కొట్టింది. అదివారం. కోట్లకు కలవు. ఆఫీసు గది నిద్రపోతూంది. గుమాస్తా వెంకట్రామయ్యని ఆవళ్ళ రావొద్దన్నాడు. కొన్ని అనింటు వాయిదాల కోకితాలు చూసుకుంది? వస్తానంటే ఒద్దన్నాడు.

'వాయిదాల, వెగవ వాయిదాలు. ఈ వాయిదాలతో మన జీవితంలో మరపురాని నిమిషాలు నిత్య వాయిదాల వుతున్నాయి. ఇలు ప్రకాంతంగా వుంది. ఈ రాత్రి మన జీవితంలో వొక నూతన మధుమాసం పసిడి రక్కలు విప్పటూంది. ఈ మెయిల్లోనే దిగుతున్నారు. పక్కంటి డైరెక్టరు గారి కుటుంబం. వాళ్ళు నేకం వెళ్ళి నెలకొన నూంది. ఈ నెల వొక యుగంలా గడిచింది. ముఖ్యకోసం గుండెలు తల్లడిలి పోతూంటే ... ఉఫ్... గారి లేదు. ఫోన్ ఆగిపోయిందా... ఈ యెలటిసిటి వాళ్ళే ప్పడూ యింటే, ఏవో తీయతీయని ఆలోచ నలు లేదుకూ మనస్సు ఆందోళన పడుతూ న్నప్పుడే కరెంటు ఆపేవారు ... మన జీవితంలో కరెంటులాగే దీనికే అప్పుడే ప్రేక పడుతుంది....

కూరునేకములు చాలా అందంగా వుంటారు. ముద్రాసులో చాలా మంది ని చూశా. కాని ముఖ్యదల యవరుంటారు.

రవి ఇంక్స్

రోజు జవానుకు లతో అన్ని క్యాపిటీ నె స్సులకు ఉప యోగ మైనది.

సోల్ ఏజెంట్లు :

న్యూస్పార్ & కో; ట్రేటరు ముద్రాసు-21.

SWASTIK

